

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

dan denne Hjælp kan ydes. Jeg maa derfor mene, at det Ændringsforslag, som her er stillet, og som gaar ud paa at stille betydelige Beløb til Raadighed til Støtte for Kommunerne, er paakrævet og bør gennemføres, og jeg tror, at Kommunerne i højere Grad vil forstaa at værdsætte, hvis de kan faa Penge udbetalt, end om de skal nøjes med gode Ønsker fra andre politiske Partier her i Salen.

Finansministeren (Bramsnoes): De to Partier, som tidligere har modsat sig en Ændring i de nugældende Regler om Formuebeskatningen, har jo i Aar indtaget ganske det samme Standpunkt. De Taler, der er holdt her i Dag af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard paa Venstres Vegne og af det ærede Medlem Hr. Korsgaard paa det konservative Folkepartis Vegne, er saa gode Forsvar for de højkapitalistiske Interesser i vort Land, som der overhovedet kan fremsættes. Disse to Partier har ved den Stilling, de har indtaget til dette Lovforslag, igen bevist, at naar der behandles Spørgsmaal om økonomiske Interesser, saa kan den lille Gruppe af store Formuebesiddere her i vort Land regne med en sikker Tilslutning til deres Interesses Varetagelse fra Venstres og det konservative Folkepartis Side. For det konservative Folkepartis Vedkommende er det vel ikke mærkeligt, at denne Tilslutning kommer. Det var ogsaa interessant at se, hvordan det ærede Medlem Hr. Korsgaard ligesom skruede sig selv op med Hensyn til Varetagelsen af de nævnte Interesser, efter som det ærede Medlem kom højere og højere op i Formueejernes, i Skatteydernes Rækker. Det er ikke noget nyt fra den Kant, og vi bør ikke vente os andet, men jeg tror nok, at der i hvert Fald er store Kredse i Befolkningen, som vilde vente et noget andet Standpunkt fra Venstres Side, naar det drejer sig om saa alvorlige Spørgsmaal som dem, her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard forsøgte et Forsvar for Venstres Stilling, saaledes som det ærede Medlem har gjort det hver Gang, dette Forslag har været til Behandling, og det ærede Medlem sluttede ganske rigtigt med at sige, at han behøvede ikke at gentage alle de Motiveringer, som han tidligere havde fremsat som Forsvar for Venstres Standpunkt. Nej, det er rigtigt, det er unødvendigt, for vi kender Motiverne. De gaar ud paa at skabe en særlig Fordel for en ganske lille Gruppe af store Formueejere, en Fordel, som finder Udtryk i Loven af 1927.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalte, at der i Udvalget fra min Side og fra det socialdemokratiske og det radikale Partis Side havde været nogen Tilbøjelighed til at gaa ind paa et Kompromis, og det ærede Medlem sagde: Ja, dér kan man se, der er altsaa ikke nogen principiel Modstand mod Loven af 1927. Jeg maa sige, det er en underlig Konklusion at drage af den Kendsgerning, at man i et Udvalg søger at give efter overfor Modstandernes Krav for at opnaa et Resultat. Jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at vi er principielle Modstandere af Lovgivningen af 1927, og det vedbliver vi at være, indtil den bliver afskaffet, men naar det gælder om at afskaffe en Del af de økonomisk uheldige Følger, som Loven efter vor Formening har, og det kun er muligt, naar man opnaar Overenskomst med Partiet Venstre, saa maa man jo prøve, om man kan opnaa en saadan Overenskomst paa visse Vilkaar. De Forsøg, der er gjort i Udvalget paa at opnaa en Overenskomst, indeholder aldeles intet om en ændret principiel Stilling til Forslagets Regler, de er kun Udtryk for, at man gerne vilde have et Resultat ud af Lovforslaget, og jeg maa sige, det underer mig, at man fra Venstres Side kan holde saa krampagtig fast paa Lovforslagets Regler med Hensyn til den Fordel, det skal bringe Formueejerne, at man ikke, efter at vi fra vor Side havde forsøgt at komme ind paa en Vej til et Forlig, har kunnet faa noget ud af det. Men jeg gentager, vor Stilling er uforandret, det er kun den Kendsgerning, at der i Rigsdagens andet Ting findes et Flertal af Venstre og Konservative, der har faaet os til at prøve en Forhandling paa dette Grundlag. Den ejendommelige Stilling, som kommer frem ved saa mange Lovforslags Behandling i Rigsdagen, at det er nødvendigt for de nuværende Regeringspartier at opnaa Tilslutning fra anden Side for at kunne gennemføre sine Forslag, gør sig ogsaa gældende her. I dette Ting kan Forslaget jo gennemføres, saaledes som vi ønsker det, og det vil ogsaa blive vedtaget her, det er der ingen Tvivl om; men der sidder et Landsting, hvor de to andre Partier har Flertal, og hvor jeg jo venter, at man vil standse dette Forslag, som man gjorde det i Fjor, for at hindre, at denne Lovgivning i Formueejernes Interesse, som fremkom i 1927, ikke skal forringes. Saadan er jo de politiske Vilkaar i Øjeblikket, og en Regering, der er udgaaet af et Flertal i Folketinget, og som tilhører Socialdemokratiet og det radikale Venstre, maa tage Vilkaarene, som de er. Men enhver maa da